

## Arrest

nr. 297 727 van 27 november 2023  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd, mevr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN  
Vaderlandstraat 32  
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 20 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VALCKE *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtun origine te zijn. Je bent geboren op (...) in het dorp Keralah van het district Watapoor gelegen in de provincie Kunar, waar je je hele leven verbleef tot aan jouw vertrek naar Europa.*

*Jouw vader werkte als soldaat voor de inlichtingendiensten en nam 1,5 à 2 jaar voor de machtsvername door de Taliban deel aan een gevecht in Watapoor waarbij twee belangrijke Talibancommandanten gedood werden. Na de machtsvername viseerden de Taliban jouw vader omwille van zijn deelname aan dat gevecht. Jouw vader dook onder en de Taliban dreigden dat ze jou*

*zouden meenemen als zij jouw vader niet zouden te pakken krijgen, waarop jouw familie besloot om jou het land uit te sturen.*

*Op 13 juli 2022 kwam je België binnen, waar je op 14 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).*

*Ter ondersteuning van jouw verzoek leg je volgende documenten voor : taskara's van jezelf en jouw vader, de stemkaart van jouw vader, een werkdocument van jouw vader, foto's en medische documenten.*

*Bij terugkeer vrees je gedood te worden door de Taliban.*

#### *B. Motivering*

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

*Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, zoals aangegeven in de attesten die je neerlegde, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.*

*Daarnaast vroeg jouw advocaat voor het persoonlijk onderhoud per mail om zeker enkele pauzes in te lassen tijdens het onderhoud aangezien jij nerveus en gesloten bent en jij je moeilijk kan concentreren (zie mail voogd d.d. 03.05.2023). Op het einde van het persoonlijk onderhoud stelt jouw voogd dat de communicatie duidelijk moeilijk verliep – net zoals de communicatie met de school, het opvangcentrum en de voogd zelf – en jij op feitelijke vragen niet altijd het antwoord gaf dat verwacht werd (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d.05.05.2023 (verder CGVS), p. 22).*

*Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt echter dat je betekenisvolle antwoorden hebt gegeven op de gestelde vragen. Ook verklaarde je zelf dat je de tolk en de vragen begrepen hebt, je alles verteld hebt en jij behalve de ziekte van jouw vader niets meer wilde toevoegen of vragen (CGVS, p. 22). Tot slot werd jou aan het begin van het onderhoud duidelijk gemaakt dat jij steeds het recht had om een extra pauze te vragen (CGVS, p. 3) en werd er ook telkens na ongeveer 40 minuten een pauze ingelast (CGVS, p. 9, 16 en 24).*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.*

*Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*In casu maak je jouw persoonlijke problemen met de Taliban niet aannemelijk.*

*Eerst en vooral dient opgemerkt dat jij niet aannemelijk maakt dat jouw vader als soldaat werkte voor de inlichtingendiensten. Jouw kennis over zijn werkzaamheden blijkt immers bijzonder vaag en ontoereikend. Zo verklaar je dat jouw vader deelnam aan gevaarlijke missies, maar stel je terzelfdertijd er niet meer over te weten en geen idee te hebben wat hij daar ter plaatste deed (CGVS, p. 8). Verder verklaar je dat jouw vader zelf aan veel gevechten heeft deelgenomen, maar je er geen kennis over hebt (ibid.). Voorts verklaar je geen enkele persoon van het werk van jouw vader te kennen om meteen erna toe te voegen dat je wel collega's bij jou thuis gezien en begroet hebt, maar jij die mensen niet kent (ibid.). Gevraagd wie die mensen waren die jullie bezoek brachten, herhaalt je dat ze jouw vader bezochten en jouw vader ook bij hen op bezoek ging, maar jij ze niet kent (ibid.). Je verklaart dat die collega's niet in jullie dorp woonden, maar tegelijkertijd heb je geen idee uit welk dorp zij wel afkomstig waren (CGVS, p. 9). Ook verklaar je niet te weten wie de leidinggevende van jouw vader was en geen enkele naam van collega's van jouw vader te kennen omdat die 'vaak veranderden' (ibid.). Gevraagd wat je daarmee bedoelt, antwoord je dat de commandanten door andere mensen werden vervangen en je hen dus niet kent, en jullie vader nooit vragen stelden over zijn job en activiteiten (ibid.). Gevraagd hoe je dan weet dat die commandanten vervangen werden, antwoord je dat 'iedereen dat weet' (ibid.). Gevraagd hoe jij dat weet, antwoord je dat jij in een winkel in het dorp soms verhalen hoorde over de overheidsmensen (ibid.).*

*Van jou, een minderjarige, kan niet worden verwacht dat je alle details van jouw vaders activiteiten kan weergeven, toch kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat jij over meer gedetailleerde kennis beschikt in dit verband aangezien je jarenlang thuis hebt gewoond tussen andere familieleden, jouw*

vader enkele dagen per maand huiswaarts keerde (CGVS, p. 8), je nog in contact bent met jouw vader sinds je in veiligheid bent (CGVS, p. 15) en stelt voor jouw leven te vrezen omwille van deze activiteiten. Dat jij de antwoorden op deze basisvragen dan ook stevast schuldig moet blijven, doet ernstige vragen rijzen over jouw verklaringen dat jouw vader werkzaam was voor de inlichtingendiensten. De vaststelling dat jij amper kan uitweiden over zijn werkzaamheden, leidt er dan ook toe dat er heel wat vragen kunnen worden gesteld bij de geloofwaardigheid van jouw asielmotieven.

Verder verklaar je in eerste instantie dat jouw vader destijds de enige uit jouw dorp was die nog bij de inlichtingendiensten werkte, hoewel er in het verleden wel dorpingen waren die voor het leger gewerkt hadden (CGVS, p. 9). Gevraagd hoe het komt dat jouw vader nog maar de enige was uit het dorp die die job uitvoerde, wijzig je jouw verklaringen en stel je dat jouw vader de enige was uit jouw 'gebied' die voor de overheid werkte, maar jullie een groot dorp hebben en je dat niet van iedereen kan weten (ibid.). Ook leg je inconsistente verklaringen af over het vorige beroep van jouw vader en slaag je er niet in duiding te geven bij de concrete bewegingsredenen van jouw vader om zijn vorige job te laten voor wat het was en soldaat te worden. Gevraagd wat hij deed voor hij soldaat was, antwoord je in eerste instantie dat je het niet weet en jouw vader sinds jouw kindertijd soldaat was (CGVS, p. 10). Gevraagd of jij jouw ouders dan nooit horen vertellen hebt over het werk van jouw vader voor hij bij de inlichtingendiensten werkte, antwoord je deze keer dat hij rijst verkocht (ibid.). Gevraagd waarom hij dan is overgeschakeld van die job naar een job bij de inlichtingendiensten, antwoord je het niet te weten (ibid.). Gevraagd hoe jouw vader op het idee kwam om bij de inlichtingendiensten te gaan werken, antwoord je het niet te weten aangezien je nog maar een kind was (ibid.).

Daarnaast leg jij vage en inconsistente verklaringen af over de kennis van de dorpingen over het beroep van jouw vader en de intenties/pogingen van jouw familie om dat geheim te houden. Zo verklaar je dat het in jouw dorp geweten was dat jouw vader voor de inlichtingendiensten werkte en dat jouw familie dat niet geheim hield, hoewel jullie ook niet iedereen inlichtten over zijn job (CGVS, p. 11). Verder stel je dat jij niet mocht praten met jouw vriendjes en leeftijdgenootjes over de job van jouw vader, maar blijf je vaag over wat jij wel mocht of moest vertellen (ibid.). Gevraagd of jouw ouders jou vertelden wat jij moest antwoorden als iemand in het dorp vroeg naar het werk van jouw vader, antwoord je van niet, en dat jouw vader wel zei dat je niet teveel met andere mensen moest praten, maar hij verder niets tegen jou zei (ibid.). Gevraagd of jouw vader zei wat je wel of niet mocht zeggen over zijn werk, antwoord je dat je moest zeggen dat je het niet wist, aangezien jouw vader een gevaarlijke job uitvoerde en zijn identiteit en die van zijn collega's geheim moesten blijven (CGVS, p. 11 en 12). Eerder had je echter al verklaard dat het beroep van jouw vader gekend was in het dorp en hij soms zelfs in uniform naar het dorp terugkeerde (CGVS, p. 10). Hiernaar verwezen, antwoord je naast de vraag dat hij inderdaad naar huis terugkeerde, aangezien hij zijn autonomie had (CGVS, p. 12). Uit jouw verklaringen blijkt geen duidelijk en eenduidig standpunt van jouw familie over hoe jullie moesten omgaan met en communiceren over het (risicovol) beroep van jouw vader.

Wat betreft de door jou voorgelegde foto's en werkdocument van jouw vader dient te worden opgemerkt dat deze documenten an sich onvoldoende zijn om aan te tonen dat jouw vader gediend zou hebben bij als soldaat bij de inlichtingendiensten. Documenten kunnen jouw verklaringen pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden en in lijn liggen met de beschikbare informatie. Bovendien is het certificaat slechts een kopie van slechte kwaliteit waardoor niet met zekerheid aangetoond kan worden of het een kopie van een authentiek stuk betreft. Of jouw vader al dan niet de persoon op de foto van het certificaat is kan ook niet met zekerheid bevestigd worden. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg twijfelachtig is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (Administratief dossier - Blauwe map, stuk 2). Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde. Daarenboven geef je zelf aan geen enkele informatie te kunnen verschaffen over het werkcertificaat van jouw vader en de foto's, en blijf je zeer vaag over de oorsprong ervan (CGVS, p. 12 en 13).

Betreffende de foto's dient nog toegevoegd dat aan privéfoto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Of jouw vader al dan niet de persoon op de foto's is kan ook niet met zekerheid bevestigd worden. Jij geeft aan dat er bij jouw weten geen foto's zijn waar jij samen met jouw vader op te zien bent (CGVS, p. 13).

Bovenstaande toont aan dat jij het profiel van jouw vader als soldaat bij de inlichtingendiensten niet aannemelijk maakt.

Daarenboven leg jij vage en inconsistente verklaringen af over de gebeurtenissen na de machtsovername door de Taliban. Zo verklaar je in eerste instantie dat jouw vader naar de Taliban is gegaan om zich over te geven, hij drie à vier dagen na de machtsgreep opnieuw thuis was en de

Taliban jouw vader één à anderhalve maand nadat hij terug thuis kwam zijn beginnen te viseren (CGVS, p. 17). De Taliban zouden toen bij jouw huis zijn langsgeslagen, maar jouw vader was er niet (CGVS, p. 17 en 18). Gevraagd waar jouw vader toen was, antwoord je dat je het niet weet en hij 'ergens buiten het huis' was (CGVS, p. 18). Gevraagd of jouw vader toen aan het onderduiken was of hij toevallig buitenshuis was toen de Taliban langskwamen, antwoord je dat hij aan het onderduiken was en hij het land wilde verlaten (ibid.). Als dan gevraagd wordt hoe lang na de machtsgreep jouw vader is beginnen onder te duiken, antwoord je dat jouw vader ongeveer één maand na de machtsovername nadat de Taliban jullie huis hadden doorzocht is ondergedoken (ibid.), wat niet overeenstemt met jouw eerder antwoord dat jouw vader al ondergedoken was toen de Taliban de eerste keer fysiek langskwamen bij jullie huis. Gevraagd waar jouw vader was toen de Taliban de eerste keer langskwamen bij jullie huis, antwoord je vaagweg dat hij niet thuis was (ibid.). Nogmaals gevraagd of hij toen al verstopt was of hij toevallig buitenshuis was, antwoord je deze keer dat jouw vader gewoon in het dorp bleef aangezien hij niet verwacht had daar problemen te zullen krijgen (ibid.). Wat later tijdens het onderhoud verklaar je dan weer dat jouw vader zich vanaf de eerste dagen na de machtsovername is beginnen te verstoppen (CGVS, p. 19 en 20), hetgeen contrasteert met jouw eerdere verklaringen dat jouw vader zich overgaf aan de Taliban, hij drie à vier dagen later huiswaarts keerde en de Taliban hem pas één à anderhalve maand later zijn beginnen te viseren.

Ook over de overgave van jouw vader aan de Taliban blijf je vaag. Zo weet je niet waar jouw vader zich heeft overgegeven en verklaar je niet te weten waarom jouw vader tijdens die overgave niet werd gevisieerd door de Taliban en gewoon huiswaarts mocht keren, maar hij één à anderhalve maand later opeens wel in het vizier van de Taliban kwam (CGVS, p. 17).

Voorts leg je vreemde verklaringen af over de bedreigingen en intenties van de Taliban. Je stelt dat jouw vader veiligheidsmaatregelen nam om zichzelf te beschermen, maar hij niets deed voor zijn familie aangezien de Taliban niet geïnteresseerd zijn in vrouwen en familie van de gevisieerde persoon (CGVS, p. 19), hetgeen een vreemde stelling lijkt aangezien jouw migratiemotieven om naar België te komen uitsluitend gebaseerd zijn op de problemen van jouw vader. Je voegt nog toe dat de Taliban op heden wel geïnteresseerd zijn in zijn familie, jij de enige bent die gevlucht is en de rest van jouw familie nog steeds op dezelfde plaats verblijft aangezien de Taliban geen interesse tonen in de kinderen van het gezin (ibid.). Nochtans was jij zelf volgens jouw verklaringen slechts 13 jaar bij vertrek. Gevraagd waarom de Taliban wel interesse hadden in jou, antwoord je dat ze jou wilden meenemen, omdat jouw vader er niet was (ibid.). Gevraagd of de Taliban ooit gedreigd hebben om jouw andere broers mee te nemen, antwoord je dat ze jouw oudste broer geslagen hebben maar ze verder niets zeggen omdat jouw broers te jong zijn (CGVS, p. 21). Opgemerkt dat jouw broers ook steeds ouder worden, jij slechts 13 jaar was toen ze jou wilden meenemen, en jouw vader en jij er bovendien niet meer zijn en gevraagd waarom jouw broers dan niet worden bedreigd of meegenomen door de Taliban, verklaar je opnieuw dat jouw broers te jong zijn (ibid.). Volgens jouw eigen verklaringen is O. (...) – de tweede oudste broer – echter al rond de 10 à 12 jaar oud (CGVS, p. 13), hetgeen niet veel verschilt van jouw leeftijd bij vertrek. Ook over de handelingen van de Taliban toen ze dreigden jou mee te nemen leg je merkwaardige verklaringen af. Je stelt dat de Taliban jou wilden meenemen, maar ze dat uiteindelijk niet gedaan hebben omdat jouw familie en de burens kwaad werden op de Taliban, waarop ze jou terug vrijlieten (CGVS, p. 20 en 21). Gevraagd of jouw familie en de burens dan de macht hadden om de Taliban tegen te spreken, antwoord je van niet, maar dat ze huilden en de Taliban verzochten om jou vrij te laten omdat je onschuldig was (CGVS, p. 21). Je verklaart verder nog dat de Taliban luisterden naar die argumenten, zij hun vriendelijkheid toonden en zeiden dat ze later zouden terugkomen om te vragen naar jouw vader (ibid.).

Ten slotte dient opgemerkt dat jij vage verklaringen aflegt over de huidige situatie en verblijfplaatsen van jouw vader. Je verklaart dat de huidige verblijfplaats van jouw vader onbekend is voor jou, hij soms in het geheim naar huis komt, maar jij hem nooit vroeg waar hij verbleef (CGVS, p. 14). Je verklaart echter niet te weten hoe vaak jouw vader nog naar huis komt, hoe lang hij dan thuis blijft of waar hij verblijft als hij niet thuis is (ibid.). Opgemerkt dat het onduidelijk is wat jouw vader nu precies doet als hij niet thuis verblijft en gevraagd om zijn situatie wat meer toe te lichten, herhaal je enkel niet te weten waar hij verblijft en herhaal je nogmaals de redenen waarom hij onderduikt (CGVS, p. 15). Opgemerkt dat de Taliban de macht hebben in het hele land en gevraagd hoe jouw vader erin slaagt om uit hun handen te blijven, terwijl hij zich wel nog actief verplaatst naar zijn eigen huis, antwoord je dat het mogelijk is en dat als de Taliban hem zouden zien in bijzijn van zijn kinderen zij hem niet zouden beschieten (CGVS, p. 21 en 22), wat opnieuw de ambivalente houding van de Taliban ten aanzien van jongeren aan toont en vragen doet rijzen over jouw eigen vertrek. Aangezien jij geen duidelijkheid verschaft over de huidige situatie en verblijfplaats van jouw vader – de katalysator van alle problemen –, kan er geen nood aan bescherming in jouw hoofde vastgesteld worden.

De door jou neergelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beslissing.

De foto's en het werkdocument van jouw vader werden hierboven al besproken.

*De taskara's van jouw vader en jezelf, en de stemkaart van jouw vader geven dan weer slechts een indicatie over de identiteit en nationaliteit van de betrokken personen, hetgeen in deze beslissing niet ter discussie staat.*

*Met betrekking tot de door jou voorgelegde medische attesten dient erop gewezen te worden dat deze attesten zeer summier zijn en amper informatie bevatten. Uit die attesten blijkt enkel dat jij reeds enkele maanden thuisonderwijs volgt en niet meer naar school gaat. Het is echter helemaal niet duidelijk welke diagnose er precies gesteld werd. Zelf verklaar je hierover dat jij verdrietig was, je niet goed voelde en daarom thuis onderwijs volgde maar je wel de intentie hebt om opnieuw naar school te gaan (CGVS, p. 15). Er dient nog toegevoegd dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.*

*Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.*

*In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.*

*In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofd persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.*

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/>*

easo/PLib/2022\_01\_EASO\_COI\_Report\_Afghanistan\_Country\_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2022\_11\_Q35\_EUAA\_COI\_Query\_Response\_Afghanistan\_update\_1\_July\_31\_October\_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in

hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een

hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire

bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj t. Belgische Staat*, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

*PLib/2022\_08\_EUAA\_COI\_Report\_Key\_socio\_economic\_indicators\_in\_Afghanistan\_and\_in\_Kabul\_city.pdf*,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Forcus\\_Kabu\\_I\\_City\\_Mazar\\_Shari](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabu_I_City_Mazar_Shari)

en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

*PLib/2022\_11\_Q35\_EUAA\_COI\_Query\_Response\_Afghanistan\_update\_1\_July\_31\_October\_2022.pdf*)

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig

waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/>

[easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven dient vastgesteld dat je zes jaar school hebt gelopen en ook een jaar naar de madrassa ging in Afghanistan (verklaring DVZ, punt 11), waaruit kan worden afgeleid dat jij al in zekere mate

gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Ook wonen jouw moeder, broers en zussen nog steeds in Afghanistan in hetzelfde dorp (verklaring DVZ, punt 16a en 18). Hierboven werd reeds aangetoond dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw verklaringen over de huidige situatie en verblijfplaats van jouw vader. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Er dient ook nog toegevoegd dat uit de voorgelegde medische attesten blijkt dat jij al sinds januari 2023 thuisonderwijs volgt en er dus bezwaarlijk sprake lijkt te zijn van een actieve participatie aan de Belgische samenleving.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

#### C Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

## 2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

- Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van de artikelen 48/5 en 48/6 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet – schending van de materiële motiveringsverplichting ;
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;
- Schending van de rechten van het kind (zoals hieronder weergegeven) ;
- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;
- Schending van het proportionaliteitsbeginsel ;
- Schending van het redelijkheidsbeginsel."

Verzoeker wijst op de inhoud van enkele van de aangevoerde bepalingen en beginselen en stelt dat hieraan door verweerder niet werd voldaan.

Vervolgens gaat verzoeker in op zijn profiel. In dit kader geeft hij vooreerst enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. Verder geeft hij aan:

*"Als wordt gekeken naar het lot van andere personen in een gelijkaardige situatie, zou verweester reeds overtuigd moeten zijn van de vrees van de verzoeker, daar het een gangbare praktijk betreft van de taliban om wraakacties te uiten op familieleden van de personen die hen op de borst hebben gestoten."*

Tevens wijst verzoeker op algemene informatie waaruit blijkt dat familieleden van door de taliban gezochte individuen ook risico lopen en dat geweld op kinderen niet wordt geschuwd.

Voorts betoogt verzoeker:

*"Er werd meermaals aangehaald dat verzoeker een zeer ingetogen persoonlijkheid heeft en het mentaal zeer moeilijk heeft."*

*Dat communicatie niet altijd gemakkelijk en vlot verloopt.*

*Dat hij bovendien door zijn familie werd gedwongen het land te verlaten zonder uitgebreid op de hoogte gebracht te worden van de onderliggende problematieken.*

*Dat hij werd weggestuurd als 14-15 jarige die niet veel opleiding had genoten - zie onder andere NPO, pg. 6:*

*(...)*

*Dat dergelijke zaken onvoldoende in rekening gebracht zijn en nochtans, zoals hierboven gesteld, bepalend zijn."*

Aangaande de motivering inzake zijn procedurele noden, stelt verzoeker dat verweerder ten onrechte zijn kwetsbare profiel minimaliseert en onvoldoende is tegemoet gekomen aan zijn noden. Verzoeker voert aan:

*“Verzoeker heeft inderdaad zijn uiterste best gedaan om goede, duidelijke en betekenisvolle antwoorden te geven. Dat dit echter niet vanzelfsprekend was voor hem, daar communicatie voor de verzoeker, zoals zijn voogd opwierp, moeilijk verloopt. Dat het interview dus veel vergde van de verzoeker.*

*Niet omdat het interview goed verliep en de verzoeker zijn medewerking bood, dat hij geen kwetsbare, jonge verzoeker is die geen bijzondere noden kent.*

*Verweerder lijkt het het feit dat verzoeker psychologisch lijdt en het moeilijk heeft om te communiceren, weg te wuiven en dus onvoldoende of zelfs niet in rekening te brengen bij het nemen van de bestreden beslissing. Dit blijkt ook wanneer ze vervolgens op pg. 4 van de bestreden beslissing het volgende stelt, eigen markeringen :*

*(...)*

*Indien de verweerder een zorgvuldige job had gedaan, had ze opgezocht wie het medische attest had uitgevaardigd en had ze kunnen vaststellen dat de situatie van verzoeker menens is.*

*Dat het attest werd uitgevaardigd werd door TOAH, dit staat voor Tijdelijk Onderwijs Aan Huis voor zieke leerlingen.*

*Om in aanmerking te komen voor de TOAH moet een kind toestemming krijgen van een arts en moet het kind aan volgende voorwaarden voldoen – geraadpleegd via <https://www.vlaanderen.be/tijdelijk-onderwijs-aan-huis-toah-voor-zieke-leerlingen> :*

*(...)*

*Dat ze hieraan volledig voorbij gaat door kortweg te gaan stellen dat er geen diagnose kan worden gelezen in het document uitgevaardigd door TOAH.*

*Vervolgens gaat ze de verklaringen van verzoeker tegen hem gebruiken door het volgende te stellen – zie het stuk 1, pg. 4:*

*(...)*

*Hieruit blijkt dus dat de verweerder niet alleen de stukken die werden voorgelegd gaat gaan minimaliseren, ze gaat ook de verklaringen van verzoeker naar haar hand zetten. Verzoeker stelde verdrietig te zijn en daarom thuisscholing kreeg. Dient nogmaals gewezen te worden naar de voorwaarden voor aanmelding bij TOAH. Dat hieruit blijkt dat verzoeker niet zomaar ‘verdrietig’ zal geweest zijn.*

*Dat opnieuw blijkt dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met de situatie van de verzoeker bij de beoordeling van de verklaringen, in tegenstelling tot wat ze pretendeert in de bestreden beslissing, pg. 1.”*

*Verzoeker vervolgt:*

*“Verzoeker is een kwetsbare jongeman met een beperkt intellectueel vermogen, die gepaste begeleiding en opvolging nodig heeft.*

*In het land van herkomst ging hij een aantal jaren naar school, maar dit was zeer onregelmatig.*

*Dit stelde hij ook tijdens zijn gehoor bij het CGVS, zie NPO pg. 6-7.*

*Hij leerde er niet veel, behalve de loutere basis zoals lezen en schrijven en dit op een laag niveau.*

*Hij werd dus niet volledig gevormd in het land van herkomst.*

*Verzoeker leerde het niet om zich kritisch op te stellen of bepaalde zaken in vraag te trekken.*

*Dat deze informatie belangrijk is om de verzoeker en diens gedrag te begrijpen en/of te verklaren:*

*Zo oordeelde de jonge verzoeker dat hij over voldoende basisinformatie over de job van zijn vader beschikte.*

*Hij wist dat zijn vader werkte voor de inlichtingendiensten, de plaats waar hij gestationeerd was en dat zij op frequente basis deelnamen aan gevaarlijke missies.*

*Wat zijn vader er precies moest doen, leek minder relevant.*

*Zeker gezien het feit dat dit een moeilijke topic is waarover zijn vader moeilijk sprak. Bovendien hoort dergelijke informatie eigenlijk niet te worden gedeeld met jonge kinderen.*

*Verder herkende de verzoeker ook enkele collega's al vroeg hij niet naar hun namen.*

*Voor de verzoeker volstond het te beschikken over de informatie die ‘iedereen weet’/algemeen bekend stond. Naast deze algemene informatie, vertrouwde hij er op dat de problemen omwille van de job van de vader voldoende ernstig waren om het land te ontvluchten, zeker wanneer zijn familie dit stelde en de reis regelde.*

*Dat de info waarover hij beschikte en de vrees die werd geuit door zijn familie voor hem een ‘goed-genoeg reden’ was om Afghanistan te verlaten en naar België te komen.*

*Dat ook dit een term is die niet vreemd is aan het CGVS. Ze weet namelijk dat veel jonge verzoekers door hun ouders of hiërarchisch hogeren weggestuurd uit vrees voor hun leven of vervolging. Dat voor hun ouders en bijgevolg voor de minderjarige zelf, de migratiemotieven goed-genoeg motieven zijn om het land te ontvluchten.*

Zo wordt bijvoorbeeld in het handboek voor Voogden, Boek 2: Psychosociale begeleiding van de niet-begeleide minderjarigen, uitgevaardigd door FOD Justitie

(...)

Dat de Belgische autoriteiten erkennen dat minderjarigen menen dat ze geen andere keuze hadden dan het land te ontvluchten. Het valt dan ook te betreuren dat het CGVS deze denkwijze gewoon naast zich neerlegt.

(...)

De jonge verzoeker heeft met vele problemen te kampen en wordt hiervoor opgevolgd.

Dat de vrees in het land van herkomst, de helse reis naar het Westen en het gemis van zijn familie zwaar op hem doorweegt.

Hij ziet psychologisch af.

Hij panikeert dan ook dat hij psychologisch instabiel is, daar dergelijke problematieken in het land van herkomst kunnen worden gestigmatiseerd.

Verzoeker heeft namelijk een risicoprofiel: hij is een NBMV die een eindje in het Westen verbleef, daarnaast is hij een persoon met mentale gezondheidsproblemen waardoor hij een groot risico loopt, te worden gestigmatiseerd. Dit wordt ook beschreven in het EUAA Country Guidance.

De fysieke of mentale toestand wordt vaak beschouwd als verbonden met Gods wil en mishandeling van personen met een mentale en psychologische problematiek door de gemeenschap en/of door hun families, komt voor. In de EUAA Country Guidance wordt gesteld dat vrouwen, ontheemden en teruggekeerde migranten met mentale gezondheidsproblemen, in het bijzonder kwetsbaar zijn.

Verzoeker verwijst naar recente rechtspraak van uw Zetel, dd. 31/03/2023, met nr. 287 053 waarin deze stelling wordt bevestigd. Daarnaast stelt uw Zetel wel dat er een individuele beoordeling dient te gebeuren van de redelijke mate van waarschijnlijkheid dat de verzoekende partij in geval van terugkeer, vervolging riskeert, rekening houden met risico-verhogende factoren, zoals de aard en visibiliteit van de fysieke of mentale handicap, de negatieve perceptie van verzoekers situatie door zijn familie etc. (EUAA, Country Guidance: Afghanistan, p. 105 – 106)

Dat in casu geen duidelijke en persoonlijke beoordeling werd gemaakt van de mentale gezondheidstoestand van de verzoeker.

Integendeel, ze stelt dat er geen duidelijke diagnose wordt gemaakt in de beschikbare stukken, waardoor ze gaat doen alsof er geen problematiek is.

Verweerder negeerde de gezondheidsproblemen en deed dus geen individuele beoordeling.”

Vervolgens gaat verzoeker in op de motieven inzake zijn asielrelaas. Waar hem verweten wordt dat hij weinig kon zeggen over de job van zijn vader, doet hij gelden:

“Toch dient te worden opgemerkt dat hij toch heel wat over de job kon zeggen, ondanks zijn jonge leeftijd, intellectuele vermogen en het feit dat dit informatie betreft die via via ter ore gekomen is van de verzoeker en dus door zijn vader moest worden meegedeeld. Zie NPO, pg. 7-8 :

(...)

Verzoeker ging dus zo goed mogelijk en binnen zijn mogelijkheden, meewerken.

Verder is het opvallend dat het CGVS erkent dat verzoeker een minderjarige is, van wie niet kan worden verwacht alles te weten over de tewerkstelling.

Toch verwijt ze hem niet gedetailleerd genoeg te zijn en legt ze een hoge lat ten aanzien van de verzoeker.

Dat uit de NPO echter duidelijk wordt dat verzoeker alle info waarover hij beschikte, effectief heeft meegedeeld. Dat verzoeker op zijn beurt de verklaringen van de verweerder tegen haar kan gebruiken – zie het stuk 1:

(...)

Zijn inzet en medewerking wordt hem dan vervolgens toch weer afgerekend – zie stuk 1, pg. 2:

(...)

De verzoeker probeert bijvoorbeeld zoveel informatie te geven door te stellen dat de collega's van zijn vader niet in het dorp woonden, want anders had hij ze wel herkend. Toch blijkt dit onvoldoende voor de verweerder en verwijt ze de jonge verzoeker dan dat hij niet weet waar ze dan wel effectief woonden.

Verder probeerde hij ook algemene bekende informatie uit zijn regio mee te delen. Zaken die hij spreekwoordelijk eens had horen waaien. Zo wist hij wel dat de commandanten af en toe veranderden en elkaar opvolgden. Hij vermeldde dit ter goeder trouw, doch opnieuw wordt het hem afgerekend dat hij dan geen bijkomende details kon meedelen.

Volgende stelling is dus onredelijk, onjuist en kan niet worden aanvaard – zie het stuk 1, pg. 2:

(...)

Vervolgens werd de volgende vraag gesteld aan de verzoeker – zie NPO, pg. 9:

(...)

En verder:

(...)

Verweerster laat uitschijnen dat dit tegenstrijdige verklaringen betreffen. Dat verzoeker tijdens het gehoor zijn verklaringen zagezegd gaat wijzigen. (zie het stuk 1, pg. 2)

Dat dit incorrect is van de verweerster.

Verzoeker stelde namelijk niet dat zijn vader de enige was in het dorp die dergelijke job uitvoerde, hij zei dat het 'zou kunnen'.

Dat dit helemaal anders is dan volmondig ja antwoorden op de vraag of de vader de enige was die bij de inlichtingendiensten werkte.

Verzoeker stelde dat het kon dat vader de enige was, maar dat het kon dat ook anderen in het geheim tewerkgesteld waren.

Hier kan dus geen tegenstrijdigheid worden gedetecteerd".

Betreffende het vorige beroep van zijn vader, voert verzoeker aan:

"Verder wordt opnieuw wordt veel verwacht van de jonge verzoeker wanneer het gaat over het vorige beroep van de vader van verzoeker. Dient nogmaals te worden opgemerkt dat verzoeker op heden 16 jaar oud is en dat verweerster in haar beslissing het volgende stelt:

(...)

Dat het dan ook onredelijk is om te vragen naar de vorige job van vader van verzoeker én vervolgens te gebruiken als reden om een negatieve beslissing te verantwoorden.

Dat verzoeker niet op de hoogte was van de tewerkstelling van zijn vader voor de tewerkstelling bij de inlichtingendienst. Hij stelde dit ook zo.

Vervolgens bedacht hij zich dat zijn vader rijst kon hebben verkocht voordien.

Dat hij het echter niet zeker was.

Het valt dan ook te betreuren dat de medewerking van de verzoeker en dus zijn poging zo uitgebreid mogelijk te antwoorden, aan hem wordt verweten als inconsistente verklaringen."

Tevens doet verzoeker gelden:

"Dat het feit dat de vader voor de inlichtingendiensten werkte, net zoals de informatie over de opvolging van commandanten, een algemene kennis kon betreffen of althans algemeen vermoeden bestonden inhouden.

Dat de dorpelingen dus op de hoogte konden zijn van de job, maar er niet openlijk over gesproken werd. De vader van verzoeker ging niet in zijn uniform naar huis, om niet te veel aandacht op zichzelf te vestigen. Dat dit een logische gedraging is.

Verzoeker stelde dit ook zo tijdens zijn gehoor – zie NPO, pg. 10. Ook hier was de verzoeker echter té open en eerlijk en vermeldde hij dat zijn vader wel eens met zijn uniform naar huis gekomen was.

Dit wordt vervolgens gezien als een vreemde gedraging en dus een tegenstrijdige verklaring.

Het kan niet worden aanvaard dat de verweerster er tenslotte van maakt dat de vader 'soms' zelfs in uniform naar huis kwam.

Verder is het logisch is dat, in de mate van het mogelijke, de job van de vader 'geheim' werd gehouden.

Dat het dan ook niet onlogisch was dat verzoeker er niet over mocht praten met zijn vriendjes.

Dat verzoeker duidelijk maakt dat men wel vermoedde dat verzoekers vader werkte voor de inlichtingendiensten, maar het gezin dit niet ging bevestigen, noch ontkennen. Men poogde er niet te veel op in te gaan.

Er is dus wel degelijk sprake van een duidelijk een eenduidig standpunt van de familie over de tewerkstelling.

(...)

Ook hier kan opgemerkt worden dat de verzoeker zijn medewerkingsplicht goed vervulde door bewijsstukken te verzamelen over de tewerkstelling van de vader.

De verweerster lijkt de documenten en dus de tewerkstelling van de vader enigszins te erkennen, doch neemt ze vervolgens een vrij algemene motivering over corruptie in het land van herkomst op in de bestreden beslissing.

Daarnaast stelt ze ook dat foto's geen echte objectieve bewijswaarde hebben.

Dat de verweerster met andere woorden stelt dat de verzoeker te weinig bewijsstukken over de tewerkstelling van de vader kan voorleggen om geloofwaardig te zijn, maar anderzijds ook toegeeft dat indien verzoeker meer documenten zou voorleggen, ze deze niet zullen erkennen als echt en betrouwbaar gezien het hoge corruptieniveau in het land.

Daarnaast wenst de verzoeker nog op te merken dat het praktisch niet mogelijk is voor hem om bijkomende documenten te verzamelen: Na de overname en door de naderende dreiging werden alle documenten die gevaarlijk zouden zijn en de taliban op de borst zouden stoten, verbrand.

Dat ook dit een logische handeling was van verzoekers vader.

Dat hij bovendien niet de enigste was die dit gedaan heeft. De verzoeker verwijst daarom naar enkele artikelen die deze stelling ondersteunen :

(...)

*Dat de verweerster aldus onredelijke eisen stelt en verwachtingen heeft van de verzoeker. En dit terwijl ze poneert voldoende rekening gehouden te hebben met het profiel van de verzoeker..."*

Met betrekking tot het gebeurde na de machtsovername door de taliban, stelt verzoeker dat dit een chaotische en voor hem beangstigende periode was. *"Het is een periode die ook niet meer zo duidelijk en gestructureerd in zijn geheugen zit, gezien de traumatische ervaringen die hij nadien ook diende te ondergaan.*

*Er dient ook hier echter opgemerkt te worden dat de verzoeker geen echte tegenstrijdigheden vertelde tijdens zijn gehoor over het onderduiken – zie NPO, pg. 18:*

(...)

*Verzoeker zegt een aantal keren 'het niet te weten'. Dat de verweerster de antwoorden dus niet kan en mag gaan interpreteren als antwoorden gegeven met 100% zekerheid.*

*Verzoeker stelt dat zijn vader niet thuis was op moment van de huiszoeking.*

*Het blijkt duidelijk uit de NPO dat de verzoeker niet meer met zekerheid kan situeren wanneer de vader effectief is ondergedoken. Het lijkt zelfs dat hij de vraag of vader verstoep was of toevallig buitenshuis was niet ten volle begrijpt. Hij antwoordt namelijk dat vader niet thuis was en in het dorp was, hij beantwoordt dus niet de vraag of hij toen effectief reeds ondergedoken zat of toevallig buitenshuis was. Verweerster lijkt hardnekkig op zoek gegaan te zijn naar zogenaamde inconsistenties en tegenstrijdigheden, terwijl deze er niet echt zijn.*

(...)

*Dat de taliban de vader eerst vrij liet om hem vervolgens toch opnieuw te gaan viseren, kan de verzoeker ook niet verklaren.*

*De taliban kan immers niet verklaard of voorspeld worden.*

*Zo is/was ook hun policy voor een lange tijd niet duidelijk".*

*Verzoeker wijst in dit kader op en citeert uit algemene landeninformatie.*

*"Verdergaand op de onvoorspelbaarheid van de taliban, wenst verzoeker kort in te gaan op de opmerking in de bestreden beslissing dat het vreemd is dat verzoekers vader geen echte veiligheidsmaatregelen nam om zijn gezin te beschermen.*

*Dat de vader dacht dat taliban vrouwen en jonge kinderen niet zou aanvallen of viseren. Dat hij aldus van oordeel was dat verzoeker en zijn broers, ten tijde van de bedreigingen, net na de overname, te jong waren om iets te overkomen.*

*Toch bleek de verzoeker net oud genoeg te zijn om gevisieerd te worden en als wraak op de vader te worden gearresteerd. De taliban nam de jonge verzoeker mee, maar door druk van de buurt, kon de verzoeker worden vrijgelaten.*

*Verweerster vindt dit merkwaardig. Dat dit ook zo is, maar nogmaals: de taliban is onvoorspelbaar.*

*Ten slotte dient te worden opgemerkt dat de taliban misschien toch van oordeel was dat de verzoeker te jong was om door hen ingezet te worden. Dat dit dan in combinatie met de druk van buitenaf, aanleiding gegeven heeft om de jonge verzoeker vrij te laten.*

*Op heden is hij echter een 16-jarige jongen die oud en groot genoeg is om te kunnen worden ingezet zoals de taliban dit zou willen.*

*Dat er een actuele vrees op vervolging bestaat in hoofde van de verzoeker.*

*Zeker nu hij ook een lange tijd in het Westen verbleef."*

Verzoeker vervolgt:

*"Zoals reeds uitvoerig besproken in huidige beroepsakte, heeft de verzoeker een kwetsbaar profiel.*

*De jonge verzoeker worstelt met ernstige trauma.*

*Dat dit wel degelijk duidelijk blijkt uit de voorgelegde documenten van verzoeker.*

*Bovendien wéét verweerster dat NBMV getraumatiseerd zijn en kampen met psychologische problemen.*

*Opnieuw legt de verzoeker een aantal internetlinks voor die zijn stelling ondersteunen:*

(...)

*Verder leerde de verzoeker om te gaan met zijn nieuwe leven en verwachtingen.*

*Hij woont sinds zijn aankomst in een Opvangcentrum en poogt school te lopen, al dient deze op maat gemaakt te zijn.*

*Hij doet zijn uiterste best en het zou onredelijk en onacceptabel zijn van de verweerster om zijn inspanningen te negeren en volledig teniet te doen, door een eventuele terugleiding.*

*Verzoeker zit verder namelijk in een belangrijke levensfase, wat niet kan worden ontkend.*

*Hierbij verwijst hij naar rechtspraak van uw Zetel met nr. 283 128 van 13 januari 2023 De elementen uit dit arrest zijn eveneens op hem van toepassing.*

(...)

*Naast het risico om onislamitisch en zelfs Westers te worden beschouwd, vreest de verzoeker verder ook gestigmatiseerd te worden door zijn psychologische toestand."*

Verzoeker gaat verder in op de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelt reëel gevaar te lopen nu de Taliban in Afghanistan aan de macht zijn.

Verzoeker betoogt:

*"Voorheen kreeg een Afghaanse verzoeker de subsidiaire bescherming toegekend wanneer in zijn specifieke regio van herkomst de Taliban de macht had.*

*Het is dan ook frappant te noemen dat nu de Taliban over heel Afghanistan de macht heeft, er quasi geen subsidiaire bescherming meer kan worden verleend.*

*Het vernieuwde beleid van het CGVS mbt tot de subsidiaire bescherming wordt aangevat met een uiteenzetting omtrent een afname van het geweld en verbeterde veiligheidssituatie nu de Taliban de macht heeft kunnen claimen.*

*De ACLED-gegevens (Armed Conflict Location & Event Data Project) voor de periode van 16 augustus 2021 - 15 november 2021 enkele regionale verschillen aan het licht aldus Uw Zetel*

*(...)*

*Verzoekende partij wenst het CGVS erop te wijzen dat alle bronnen die zij aanhalen, zelf stellen dat de veiligheidssituatie in Afghanistan nog steeds ontzettend volatiel is en er niet concreet kan aangetoond worden dat asielzoekers uit Afghanistan hierdoor geen risico op ernstige schendingen kunnen oplopen bij een terugkeer.*

*Het UNHCR bevestigt dit ook in haar Guidance Note van februari 2022 door te stellen dat het verkrijgen van objectieve en correcte informatie, niet voorhanden is*

*(...)*

*Ook het EUAA Country Guidance: Afghanistan, januari 2023 bevestigt dit*

*(...)*

*Dat de informatie waarop het CGVS zich aldus baseert om te concluderen dat er geen willekeurig geweld meer is in Afghanistan die leidt tot een nood aan internationale bescherming, geenszins de conclusies van het CGVS beaamt.*

*Verzoeker wenst hiervoor te verwijzen naar het Afghanistan COI Repository: 1st September 2021-15 Jun 2022 van Asyls, om aan te tonen dat er een kentering aan de gang is van het willekeurig geweld, omdat er verzet komt tegen de Taliban.*

*Echter wordt hier uiteraard door de Taliban weinig ruchtbaarheid aan gegeven. Doch blijkt uit het rapport dat dit leidt tot meerdere conflicten en veiligheidsincidenten, waarbij gewone burgers het slachtoffer zijn*

*(...)*

*Bovendien:*

*Verzoeker heeft een familielid die voor de voormalige overheid werkte. Dat de Taliban reeds voor zijn vertrek op zoek waren naar hem. Dat ze zelfs de jonge verzoeker reeds in het vizier hadden en meenamen.*

*Verzoeker verwijst onder andere naar het rapport van Amnesty international dd. 15/08/2022, Afghanistan: The Rule of Taliban: A year of violence, impunity and false promises, beschikbaar op: <https://www.amnesty.org/en/documents/asa11/5914/2022/en/> waaruit de visering van personen die bij de voormalige overheid en hun familieleden werkten overduidelijk blijkt.*

*De daden van vervolging betreffen onder meer moord, willekeurige arrestaties, foltering.*

*Het rapport van Asyls dd. 21/09/2022 maakt ook melding dat de Taliban nog steeds mensen die voor de voormalige overheid hebben gewerkt, viseert*

*(...)*

*De Taliban opnieuw is begonnen met het doorzoeken van huizen van mensen die ervan verdacht worden met de voormalige Afghaanse overheid te hebben samengewerkt:*

*(...)*

*Dat EUAA Afghanistan: Targeting of Individuals van augustus 2022 dit ook bevestigt*

*(...)*

*Verzoekende partij wenst overigens volgende recente informatie over te maken aan uw Raad betreffende de veiligheidssituatie in Afghanistan.*

*Verzoeker geeft hieronder een overzicht:*

*(...)*

*Dat uit het overzicht van ACLED blijkt dat er veel informatie beschikbaar is over de veiligheidssituatie in Afghanistan*

*(...)*

*Verder wenst verzoeker ook te verwijzen naar het recent gepubliceerde rapport van ASYLOS: COI Repository: 21/09/2021-28/09/2022, ook gepubliceerd op 06/10/2022.*

*Ook dit rapport toont aan dat het geweld tegen burgers is gestegen*

*(...)*

*Uit deze actuele COI blijkt echter dat men geen specifieke functie gehad moet hebben, om gevaar te lopen in Afghanistan vandaag.*

*Verzoeker toonde hoger reeds aan dat hij als familielid van personen die banden hebben met de voormalige overheid een verhoogd risico loopt op ernstige schade (zie supra).*

*Verzoekende partij kan aantonen dat een terugkeer naar Afghanistan zal leiden tot een schending van het artikel 3 EVRM.*

*Verzoeker kan ook niet terugkeren gelet op zijn specifiek profiel (zie supra)."*

Verzoeker geeft enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming, stelt dat er geen rekening werd gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden en doet gelden:

*"Nochtans dient nogmaals te worden onderlijnd dat de verzoeker van de provincie Kunar afkomstig is. Dit is een regio waar het geweld nog welig tiert en een er toename van verschillende gewapende groeperingen is.*

*In het recente rapport van EUAA (januari 2023) wordt herhaaldelijk opgeworpen dat de situatie in Kunar allermint rustig en veilig is. Het voornoemde rapport heeft een kaartje opgenomen waarop de graad van onveiligheid en geweld duidelijk wordt afgebeeld.*

*(...)*

*Dat de taliban allermint schuwen om geweld te gebruiken om hun standpunt duidelijk te maken.*

*Naast de veiligheidsincidenten moet er uiteraard ook rekening worden gehouden met andere daden van vervolging en risico's op ernstige schade in de regio van verzoeker.*

*Zo wordt er ook melding gemaakt dat kinderen vanaf 12 jaar gevangen genomen in Kunar*

*(...)*

*Dat dit aantoont dat verzoeker en zelfs zijn broers op heden gevaar lopen om gevangen genomen te worden of ingezet worden volgens de grillen van de taliban.*

*Dat verzoeker hierdoor nóg kwetsbaarder is. De zware last en vrees zorgt ervoor dat hij volledig dichtklapt en zijn mentale situatie als het ware achteruit gaat. Nogmaals dient te worden opgemerkt dat dergelijke problematieken in Afghanistan worden gestigmatiseerd.*

*Opnieuw verwijst verzoeker naar het voornoemde rapport waarin het volgende wordt gesteld*

*(...)*

*Voor het overige kan verzoeker verwijzen naar de bronnen die reeds werden opgelijst in huidige beroepsakte.*

*(...)*

*Dat de verzoeker in dit kader wenst ook te wijzen op het feit dat hij Afghanistan als minderjarige verliet en hij een kwetsbaar profiel heeft hierdoor. De hierboven geschetste omstandigheden; maken op zich persoonlijke omstandigheden uit die het risico verhoogt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld binnen zijn regio.*

*Verzoeker wenst te benadrukken dat Uw Zetel reeds de subsidiaire bescherming heeft verleend op grond van gelijkaardige persoonlijke omstandigheden, verwijzend naar arrest Elgafaj ;*

*Het CGVS legt de rechtspraak van Uw Zetel naast zich neer en geeft een louter theoretische weergave weer zonder een toepassing te maken in geval van verzoeker.*

*Dat om die reden alleen al de huidige weigeringsbeslissing jegens verzoeker eveneens minstens dient te worden vernietigd!"*

Verzoeker wijst inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) verder op informatie van UNHCR, informatie van Nansen en rechtspraak van de Raad. Voorts geeft hij aan:

*"Dat de actor in Afghanistan weldegelijk de overheid is, met name de Taliban voor wat betreft de preciaire humanitaire situatie.*

*De desastreuze menselijke situatie wordt weldegelijk intentioneel, en overwegend veroorzaakt door het bewind van de Taliban.*

*Dat tijdens het vorige schrikbewind van de Taliban Afghanen nog veelvuldig een beschermingsstatus in België kregen (zie jaarverslag CGVS 2001-2002 m.b.t. jaren 1988 – 2000).*

*Dat het CGVS hier voornamelijk de socio-economische situatie beschrijft doch nog steeds niet ingaat op de preciaire humanitaire situatie dankzij het handelen van de Taliban en de strikte en vergaande toepassing van de Sharia."*

Verzoeker doet vervolgens een uitgebreide uiteenzetting, aan de hand van landeninformatie, omtrent de humanitaire en sociaaleconomische omstandigheden, de invoering en de interpretatie van de sharia en

de gepleegde mensenrechtenschendingen door de taliban in Afghanistan. In dit kader geeft hij onder meer aan:

*“Dat verzoeker derhalve een reëel risico loopt op ernstige schade bij terugkeer naar Afghanistan, meer bepaald foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet!*

*Te meer gelet op zijn specifiek profiel (zie hoger) en in het bijzonder zijn jeugdigheid en kwetsbaarheid. Dat het CGVS de humanitaire situatie en de mensenrechtenschendingen volledig uit het oog verliest.*

*(...)*

*Indien verzoeker aldus zou dienen terug te keren naar Afghanistan, zal hij behoren tot de profielen die het meeste risico lopen wat een onmenselijke en vernederende behandeling zal uitmaken.*

*(...)*

*Het CGVS somt verscheidene factoren op om aan te tonen dat de precare humanitaire situatie reeds bestond, doch verliest uit het oog dat al deze redenen wel degelijk in verband kunnen worden gebracht met de machtsovername door de Taliban.*

*Zij probeert zich te verschuilen achter reeds bestaande factoren, doch negeert dat de situatie enkel maar is verergerd sinds de machtsovername door de Taliban. Dit getuigt van weinig zorgvuldig bestuur.*

*(...)*

*Dat uit het bovenvermelde blijkt dat de taliban weldegelijk de overwegende actor is die de precare humanitaire situatie veroorzaakt. Dit is op zich zelf weldegelijk voldoende om onder het toepassingsgebied van de subsidiaire bescherming te vallen.*

*Dat de verweerster in haar bestreden beslissing motiveert dat de precare socio-economische situatie in Afghanistan niet te wijten is aan gedragingen van actoren of een opzettelijk handelen maar dat dit veeleer blijkt uit de complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren (zie ook motivering hierboven aangehaald).*

*Dat ook de slechte socio- economische situatie overwegend door Taliban wordt veroorzaakt. Hoewel de Afghaanse bevolking honger lijdt wordt er bijvoorbeeld nog steeds ‘Ushr’ gevraagd aan mensen die niets hebben door de Taliban voor ter financiering.*

*Sedert de machtsovername is de situatie bijzonder schrijnend geworden. Het nog in Afghanistan verblijvende gezin heeft geen middelen om de basisbehoeften te voorzien. Er is sprake van voedseltekort, het gezin lijdt honger.*

*Het is enigszins bevreemdend dat dit intentioneel handelen van actor hier als bijkomende voorwaarden worden gesteld.*

*Immers ook in andere gevallen – uitzonderlijke gevallen - kan de subsidiaire bescherming worden toegekend zo het CGVS zelf stelt :*

*(...)*

*Zelfs al zou de socio-economische situatie niet te wijten zijn aan Taliban, dan kan er nog steeds subsidiaire bescherming worden toegekend.*

*Verzoeker wenst te wijzen op objectieve factoren zoals bijvoorbeeld de natuurlijke fenomenen bijvoorbeeld de recente aardverschuivingen die een onzienlijk aantal slachtoffers heeft veroorzaakt. Dit is een objectieve factor gelijkaardig aan de voorbeelden dewelke het CGVS zelf aanhaalt.*

*Echter behaalt de huidige complexe situatie in Afghanistan wel degelijk een zorgwekkend niveau waardoor verzoeker bij een terugkeer terecht zal komen in een situatie die een onmenselijke en vernederende behandeling uitmaakt overeenkomstig artikel 48/4 Vreemdelingenwet.*

*(...)*

*Dat het CGVS motiveert dat deze precare situatie niet te wijten is aan de Taliban, is frappant.*

*Zij haalt allerlei redenen aan om aan te tonen dat de precare socio-economische situatie al bestond in Afghanistan voor de machtsovername van de Taliban. Het CGVS is hierin ook deels correct, door dit te stellen, doch zij negeert volledig dat deze situatie sinds de machtsovername, enkel maar is verslechterd. Meer zelfs. Zij probeert zich te verschuilen achter allerlei reeds aanwezige factoren, om te stellen dat deze situatie al aanwezig was in Afghanistan, en dat de machtsovername door de Taliban hier geen invloed op heeft gehad.*

*(...)*

*Verzoeker wenst ten slotte te benadrukken dat er amper toegang tot de gezondheidszorg in Afghanistan.*

*(...)*

*De toegang tot medische voorzieningen wordt niet altijd gegarandeerd in Afghanistan, noch werd er in casu met verzoekers situatie rekening gehouden, of hij wel de nodige toegang zal hebben, omwille van zijn profiel als ‘verwesterd’*

*(...)*

*Verzoeker in die omstandigheden terugsturen naar Afghanistan, is weldegelijk een onmenselijke en vernederende behandeling en maakt derhalve dat het artikel 3 EVRM geschonden wordt.”*

Verzoeker concludeert:

*“Verweerster is onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van verzoekers verzoek en zijn specifiek profiel en heeft zijn (toekomstgerichte) vrees niet naar behoren onderzocht.*

*De verweerster heeft nagelaten de vrees van de verzoeker en de risicobepalende omstandigheden zorgvuldig te beoordelen en onvoldoende rekening heeft gehouden met de elementen in het dossier.*

*Verzoeker paste zich aan de Belgische maatschappij aan en kan zich onmogelijk opni  w gaan aanpassen.*

*Hij kan niet zomaar alles teniet laten gaan en teruggestuurd worden naar het land van herkomst en al zeker niet door een onzorgvuldige en oppervlakkige beslissing van de verweerster.*

*In huidige beroepsakte wordt meer dan duidelijk dat de verweerster onzorgvuldig tewerk is gegaan en als het ware op zoek ging naar zogenaamde tegenstrijdigheden.*

*Daarbij heeft ze veel ge  ist van de verzoeker en wordt duidelijk dat ze allerm  nst rekening heeft gehouden met zijn kwetsbaarheid en profiel.*

*De verzoeker dient te worden erkend als vluchteling, minstens dient de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend, daar hij in de onmogelijkheid is om terug te keren naar het land van herkomst. Dit door zijn vrees om ge  iseerd te worden door de taliban gezien de problemen met zijn vader, maar ook omwille van zijn verblijf in Belgi  .”*

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

*“Het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens*

- De bestreden beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, te hervormen en aan de verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen,*
- Minstens in ondergeschikte orde aan de verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen,*
- In uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met het oog op verder onderzoek.”*

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het voorliggende verzoekschrift:

*“2. Medisch attest verzoeker ;*

*3. Aanvraag thuisonderwijs ;*

*4. Bewijs verlenging van TOAH”.*

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1.1. Verzoeker legt op 10 oktober 2023 door middel van een aanvullende nota een nieuw element neer (rechtsplegingsdossier, stuk 14). Het betreft een document, uitgevaardigd door de voormalige Afghaanse autoriteiten, inzake de tewerkstelling van zijn vader. Volgens verzoeker wordt door dit document duidelijk dat zijn vader heeft gewerkt voor de Afghaanse inlichtingendiensten.

3.1.2. Verzoeker legt op 27 oktober 2023 door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer. Het betreft twee documenten, uitgaande van de school en het CLB. Volgens verzoeker tonen deze documenten de combinatie tussen zijn intellectuele beperkingen en zijn psychologische leed aan, wat voor een zware druk op verzoeker zorgt en maakt dat hij psychologisch kwetsbaar is, en dit ondanks dat er in de neergelegde medische attesten geen diagnose wordt gesteld. Volgens verzoeker leidt zijn psychologische kwetsbaarheid en zijn oncontroleerbare gedrag (zoals tics, over zijn kleren wrijven en in zichzelf babbelen) ertoe dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan onmiddellijk zou worden opgemerkt door de taliban, die psychologisch leed als zwakte zien en hem daardoor bijkomend zullen viseren.

3.2. Verweerder legt op 28 oktober 2023 door middel van een aanvullende nota een bundel landeninformatie neer.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure vooreerst niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht immers enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde verzoeker al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een

afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

4.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist verder dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt, waar hij zich beroept op de schending van *“de rechten van het kind”*, in het voorliggende verzoekschrift niet concreet welk(e) recht(en) van het kind hij *in casu* geschonden acht. Evenmin werkt hij *in concreto* uit waaruit deze schending zou bestaan.

4.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.4. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd wordt:

*“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

*Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, zoals aangegeven in de attesten die je neerlegde, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.*

*Daarnaast vroeg jouw advocaat voor het persoonlijk onderhoud per mail om zeker enkele pauzes in te lassen tijdens het onderhoud aangezien jij nerveus en gesloten bent en jij je moeilijk kan concentreren (zie mail voogd d.d. 03.05.2023). Op het einde van het persoonlijk onderhoud stelt jouw voogd dat de communicatie duidelijk moeilijk verliep – net zoals de communicatie met de school, het opvangcentrum en de voogd zelf – en jij op feitelijke vragen niet altijd het antwoord gaf dat verwacht werd (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d.05.05.2023 (verder CGVS), p. 22).*

*Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt echter dat je betekenisvolle antwoorden hebt gegeven op de gestelde vragen. Ook verklaarde je zelf dat je de tolk en de vragen begrepen hebt, je alles verteld hebt en jij behalve de ziekte van jouw vader niets meer wilde toevoegen of vragen (CGVS, p. 22). Tot slot werd jou aan het begin van het onderhoud duidelijk gemaakt dat jij steeds het recht had om een extra pauze te vragen (CGVS, p. 3) en werd er ook telkens na ongeveer 40 minuten een pauze ingelast (CGVS, p. 9, 16 en 24).*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.*

*(...)*

*Met betrekking tot de door jou voorgelegde medische attesten dient erop gewezen te worden dat deze attesten zeer summier zijn en amper informatie bevatten. Uit die attesten blijkt enkel dat jij reeds enkele maanden thuisonderwijs volgt en niet meer naar school gaat. Het is echter helemaal niet duidelijk welke diagnose er precies gesteld werd. Zelf verklaar je hierover dat jij verdrietig was, je niet goed voelde en daarom thuis onderwijs volgde maar je wel de intentie hebt om opnieuw naar school te gaan (CGVS, p. 15). Er dient nog toegevoegd dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria*

*bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.”*

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Geheel ten onrechte tracht hij immers te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van psychologische problemen en/of zijn beperkte verstandelijke vermogens niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat aan hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Door te wijzen op en te citeren uit algemene informatie waarin gesteld wordt dat minderjarige verzoekers om internationale bescherming vaak kampen met psychische klachten zoals angst, depressie of posttraumatische stress, toont verzoeker in dit kader vooreerst hoegenaamd niet aan dat hijzelf getraumatiseerd zou zijn of zou kampen met dergelijke klachten; laat staan dat hij hiermee zou aantonen in welke mate dit zou gelden en op welke manier dit zich zou uiten. Ook uit de door verzoeker aangereikte elementen en gegevens, waaronder de neergelegde medische attesten (rechtsplegingsdossier, stuk 18; rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 2-4; administratief dossier, map ‘documenten’) kan, in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, verder hoegenaamd niet worden afgeleid dat verzoeker omwille van zijn voorgehouden psychische problemen en/of zijn beperkte verstandelijke vermogens niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) of mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten. Uit het loutere gegeven dat het aan verzoeker werd toegestaan om tijdelijk onderwijs aan huis (TOAH) te volgen, uit de informatie die verzoeker neerlegt inzake de voorwaarden om voor TOAH in aanmerking te komen en uit de brieven van verzoekers maatschappelijk werker en leerlingenbegeleider, kan slechts worden afgeleid dat verzoeker het vorige schooljaar omdat hij zich mentaal niet in staat voelde om een schooltraject te volgen tijdelijk en gedurende vier uren per week onderwijs aan huis (TOAH) genoot, dat verzoeker tijdens deze 1 op 1 benadering wel tot leren kwam, dat verzoeker het huidige schooljaar wel aanvatte in klasverband, dat verzoeker dit schooljaar daarbij in een klasomgeving soms tics vertoont, over zijn kleren wrijft, afwezig lijkt, nauwelijks praat en in zichzelf babbelt, dat verzoeker daarbij zijn best doet, zich inzet en – hoewel dit in een traag tempo geschiedt – leerwinst maakt en dat verzoeker nog veel individuele ondersteuning krijgt en een CLB traject volgt. Hoewel in deze brieven enkele twijfels worden geuit inzake verzoekers mogelijkheden en potentieel, stellen zowel de leerlingenbegeleider als verzoekers maatschappelijk werker daarbij bovendien expliciet dat zij nog onvoldoende zicht hebben op verzoekers werkelijke kunnen, mogelijkheden, cognitieve capaciteiten en onderwijsbehoeftes. Aldus kan uit de voormelde stukken niet worden afgeleid dat verzoekers verstandelijke vermogens daadwerkelijk dermate beperkt zouden zijn dat hij niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) of mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten. Evenmin kan hieruit iets worden afgeleid inzake de werkelijke en concrete aard van het (psychologische) ziektebeeld dat verzoeker zou vertonen. Ook uit de medische attesten die verzoeker in dit kader aanreikt(e), kan desbetreffend hoegenaamd niets worden afgeleid. Vooreerst valt inzake deze attesten op dat zij niet uitgaan van een psychiater en zelfs niet van een psycholoog. Integendeel werd één van deze attesten opgesteld door een gewone arts en werden de andere attesten opgesteld door een gastro-enteroloog. De opstellers van de betreffende attesten hebben aldus geen expertise op het vlak van mentale problemen. Verder zijn de attesten opgesteld in uiterst vage en algemene bewoordingen. In twee van deze attesten wordt eenvoudigweg gewag gemaakt van ‘ziekte’. In het andere attest wordt weliswaar aangehaald dat verzoeker concentratiestoornissen zou vertonen en emotioneel “nogal instabiel” zou zijn, doch daarbij wordt nergens enige diagnose gesteld. Evenmin blijkt uit dit attest dat en op welke wijze deze symptomen op hun waarachtigheid zouden zijn onderzocht. Nergens blijkt uit dit attest dat verzoeker aan enig psychiatrisch of cognitief onderzoek zou zijn onderworpen. Verzoeker toont in dit kader daarenboven niet aan dat hij psychiatrisch of psychologisch zou worden opgevolgd, begeleid of behandeld. Zo hij werkelijk zou kampen met dermate ernstige psychische problemen als hij voorhoudt, kon nochtans worden verwacht dat dergelijke begeleiding intussen zou zijn opgestart. Uit het geheel van de neergelegde attesten en stukken kan dan ook geheel niets worden afgeleid over de precieze aard en ernst van de verschillende klachten en symptomen van verzoeker en/of de concrete invloed en impact van deze klachten en symptomen op verzoekers algemene en dagdagelijkse functioneren. Bovendien wordt er nergens in deze attesten enige concrete en sluitende uitspraak gedaan over de (mogelijke) invloed die deze klachten zouden hebben op verzoekers vermogen om gedurende de onderhouden in het kader van zijn huidige verzoek om internationale bescherming accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in dit verzoek om

internationale bescherming. Aldus kunnen deze attesten hoegenaamd niet volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat, waar of op welke wijze verzoekers voorgehouden psychologische problemen en/of beperkte verstandelijke vermogens mogelijks, laat staan daadwerkelijk, van invloed zouden zijn geweest op het verloop en de beoordeling van zijn procedure internationale bescherming of op de weergave van zijn gezegden.

Verzoeker zelf laat in het kader van het voorgaande daarenboven na om ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er immers toe op algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze te poneren dat hij kwetsbaar is en te verwijzen naar zijn *“zeer ingetogen”* persoonlijkheid, naar het gegeven dat hij zou kampen met een *“ernstig trauma”* en *“het mentaal zeer moeilijk heeft”*, naar het feit dat *“communicatie niet altijd gemakkelijk en vlot verloopt”* en naar het gegeven dat hij *“een beperkt intellectueel vermogen”* en een lage scholingsgraad zou hebben. Verzoeker toont daarbij nergens *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn vermeende problemen (mogelijks) van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij concreet zou aantonen of aannemelijk maken dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Bovendien maakte verzoeker van dit alles niet de minste melding in de vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ van de DVZ. Integendeel gaf hij daar uitdrukkelijk en duidelijk aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die hem zouden kunnen hinderen bij het vertellen van zijn relaas en bij zijn deelname aan de procedure internationale bescherming. Daarenboven blijkt uit de stukken van het dossier dat noch verzoeker, noch diens voogd, noch diens advocaat ergens ook maar enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van zijn gehoor en het invullen van de vragenlijst bij de DVZ en/of tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Verder blijkt uit de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier, dit mede gelet op de pertinente en terechte vaststellingen die inzake het persoonlijk onderhoud worden gedaan in de bestreden beslissing, duidelijk en genoegzaam dat al deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen hieruit geen ernstige problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Uit de inhoud van deze stukken blijkt dat verzoeker tijdens de onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Bovendien vroeg en ontving verzoeker een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en maakte hij hierover geen opmerkingen in de voormelde zin over aan het CGVS. Aldus wordt hij overeenkomstig artikel 57/5<sup>quater</sup>, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de inhoud van deze notities van het persoonlijk onderhoud en kan hij heden bezwaarlijk voorhouden dat deze inhoud dermate zou zijn gekleurd door de voormelde problemen. Uit de in het dossier opgenomen stukken kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest de elementen ter staving van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Met betrekking tot verzoekers voorgehouden psychische en medische problemen, kan volledigheidshalve nog worden vastgesteld dat verzoeker in het geheel niet aantoonde en dat uit de door verzoeker geciteerde algemene informatie op generlei wijze kan worden afgeleid dat deze problemen in zijner hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

4.5. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn en afkomstig te zijn uit het dorp Keralah in het district Watapoor in de provincie Kunar. Omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van de taliban zou hij deze regio en zijn land hebben verlaten en niet kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst. Daarnaast stelt verzoeker nood te hebben aan internationale bescherming omwille van zijn verblijf in Europa en zijn

(gepercipieerde) verwesterde profiel, alsmede omwille van de omstandigheden en de situatie in Afghanistan.

Teneinde een gedegen beoordeling te kunnen maken van verzoekers nood aan internationale bescherming, is het in dit kader essentieel om eerst een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers reële regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen. De nood aan internationale bescherming moet namelijk steeds *in concreto* en aan de hand van de voormelde elementen worden aangetoond en onderzocht. Een verwijzing naar (informatie over) de situatie in verzoekers zelfverklaarde land en regio van herkomst is *an sich* dan ook niet dienstig en kan niet volstaan om in hoofde van verzoeker te besluiten tot het bestaan of de afwezigheid van een nood aan internationale bescherming. Er moet tevens een band voorhanden zijn en worden aangetoond tussen deze situatie en verzoekers persoon.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat er een aantal elementen voorliggen die afbreuk doen aan de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Zo dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker in de fiche NBMV aangaf dat zowel zijn eigen familienaam als de familienaam van zijn ouders, broers en zussen de naam S. zou zijn (administratief dossier, fiche NBMV) doch dat verzoeker zijn verklaringen hierover later wijzigde. Bij de DVZ voerde hij namelijk een 'correctie' door en beweerde hij dat zowel zijn eigen familienaam als de familienaam van zijn ouders, broers en zussen de naam I. zou zijn. Tevens stelde hij nooit andere namen te hebben gevoerd (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.1-3, 16A, 18).

Ook legde verzoeker vage en inconsistente verklaringen af aangaande de herkomst van zijn ouders. In de fiche NBMV gaf hij aan geen idee te hebben van de geboortedatum en de geboorteplaats van zijn vader. Van zijn moeder gaf hij aan niet te weten wanneer zij was geboren doch wel te weten dat zij was geboren in Kerala (administratief dossier, fiche NBMV). Bij de DVZ bleek verzoeker plots ook niet meer te weten dat zijn moeder was geboren in zijn dorp Keralah (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.16A).

Hoewel verzoeker beweerde dat hij intussen nog een jonger broertje zou hebben gekregen, kon verzoeker van dit broertje bovendien de naam niet verstrekken (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.18).

Verder legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af omtrent zijn scholing. In de fiche NBMV gaf hij aan dat hij tot het achtste jaar naar school ging (administratief dossier, fiche NBMV). Bij de DVZ verklaarde hij dat hij tot het zesde jaar lager onderwijs volgde en daarnaast een jaar naar de madrassa ging. Verder gaf hij aan dat hij niet kon lezen en niet kon schrijven (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.11). Bij het CGVS gaf verzoeker dan weer aan dat hij enkele jaren naar school ging en dat hij in Afghanistan op school wel degelijk leerde lezen en schrijven. Wanneer hem nogmaals werd gevraagd of hij dus wel kon lezen en schrijven, beaamde verzoeker andermaal volmondig van wel (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (npo), p.6-7).

Tevens bleek verzoeker niet te kunnen aangeven wie de leider of malik van het dorp Keralah was (administratief dossier, npo, p.4).

Ook aan het voorgehouden profiel en de voorgehouden werkzaamheden van verzoekers vader kan voorts geen geloof worden gehecht. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing immers geheel terecht gemotiveerd:

*"Eerst en vooral dient opgemerkt dat jij niet aannemelijk maakt dat jouw vader als soldaat werkte voor de inlichtingendiensten. Jouw kennis over zijn werkzaamheden blijkt immers bijzonder vaag en ontoereikend. Zo verklaar je dat jouw vader deelnam aan gevaarlijke missies, maar stel je terzelfdertijd er niet meer over te weten en geen idee te hebben wat hij daar ter plaatste deed (CGVS, p. 8). Verder verklaar je dat jouw vader zelf aan veel gevechten heeft deelgenomen, maar je er geen kennis over hebt (ibid.). Voorts verklaar je geen enkele persoon van het werk van jouw vader te kennen om meteen erna toe te voegen dat je wel collega's bij jou thuis gezien en begroet hebt, maar jij die mensen niet kent (ibid.). Gevraagd wie die mensen waren die jullie bezoek brachten, herhaalt je dat ze jouw vader bezochten en jouw vader ook bij hen op bezoek ging, maar jij ze niet kent (ibid.). Je verklaart dat die collega's niet in jullie dorp woonden, maar tegelijkertijd heb je geen idee uit welk dorp zij wel afkomstig waren (CGVS, p. 9). Ook verklaar je niet te weten wie de leidinggevende van jouw vader was en geen enkele naam van collega's van jouw vader te kennen omdat die 'vaak veranderden' (ibid.). Gevraagd*

wat je daarmee bedoelt, antwoord je dat de commandanten door andere mensen werden vervangen en je hen dus niet kent, en jullie jullie vader nooit vragen stelden over zijn job en activiteiten (ibid.). Gevraagd hoe je dan weet dat die commandanten vervangen werden, antwoord je dat 'iedereen dat weet' (ibid.). Gevraagd hoe jij dat weet, antwoord je dat jij in een winkel in het dorp soms verhalen hoorde over de overheidsmensen (ibid.).

Van jou, een minderjarige, kan niet worden verwacht dat je alle details van jouw vaders activiteiten kan weergeven, toch kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat jij over meer gedetailleerde kennis beschikt in dit verband aangezien je jarenlang thuis hebt gewoond tussen andere familieleden, jouw vader enkele dagen per maand huiswaarts keerde (CGVS, p. 8), je nog in contact bent met jouw vader sinds je in veiligheid bent (CGVS, p. 15) en stelt voor jouw leven te vrezen omwille van deze activiteiten. Dat jij de antwoorden op deze basisvragen dan ook steevast schuldig moet blijven, doet ernstige vragen rijzen over jouw verklaringen dat jouw vader werkzaam was voor de inlichtingendiensten. De vaststelling dat jij amper kan uitweiden over zijn werkzaamheden, leidt er dan ook toe dat er heel wat vragen kunnen worden gesteld bij de geloofwaardigheid van jouw asielmotieven.

(...)

Wat betreft de door jou voorgelegde foto's en werkdocument van jouw vader dient te worden opgemerkt dat deze documenten an sich onvoldoende zijn om aan te tonen dat jouw vader gediend zou hebben bij als soldaat bij de inlichtingendiensten. Documenten kunnen jouw verklaringen pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden en in lijn liggen met de beschikbare informatie. Bovendien is het certificaat slechts een kopie van slechte kwaliteit waardoor niet met zekerheid aangetoond kan worden of het een kopie van een authentiek stuk betreft. Of jouw vader al dan niet de persoon op de foto van het certificaat is kan ook niet met zekerheid bevestigd worden. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg twijfelachtig is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (Administratief dossier - Blauwe map, stuk 2). Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde. Daarenboven geef je zelf aan geen enkele informatie te kunnen verschaffen over het werkcertificaat van jouw vader en de foto's, en blijf je zeer vaag over de oorsprong ervan (CGVS, p. 12 en 13).

Betreffende de foto's dient nog toegevoegd dat aan privéfoto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Of jouw vader al dan niet de persoon op de foto's is kan ook niet met zekerheid bevestigd worden. Jij geeft aan dat er bij jouw weten geen foto's zijn waar jij samen met jouw vader op te zien bent (CGVS, p. 13)."

Verzoeker slaagt er, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, niet in om deze motieven te ontkrachten. Hij vergenoegt zich er inzake het aan hem verweten gebrek aan basiskennis aangaande het profiel en de tewerkstelling van zijn vader in wezen immers toe te wijzen op de door hem afgelegde verklaringen en te poneren dat deze in het licht van zijn jeugdige leeftijd wel degelijk zouden moeten volstaan. Verzoeker kan hierin echter hoegenaamd niet worden gevolgd. Met zijn jeugdige leeftijd wordt in de voormelde motieven immers uitdrukkelijk en terdege rekening gehouden. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, staat deze leeftijd er niet aan in de weg dat, gelet op verzoekers verklaringen, *in casu* en van verzoeker wel degelijk mocht worden verwacht dat hij toch over meer gedetailleerde kennis zou beschikken over de activiteiten van zijn vader. Verzoeker woonde jarenlang thuis tussen zijn familieleden, zijn vader keerde daarbij enkele dagen per maand terug naar huis, verzoeker beweert dat hij omwille van zijn vaders profiel en activiteiten problemen kende en zijn land diende te verlaten en verzoeker stond nog in contact met zijn vader vanuit België. Aldus had hij zich eenvoudigweg langs deze weg kunnen informeren inzake het voorgaande en mocht ook van hem worden verwacht dat hij zulks zou hebben gedaan. Dat verzoeker op alle voormelde basisvragen omtrent het profiel en de werkzaamheden van zijn vader het antwoord schuldig diende te blijven, laat dan ook niet toe nog enig geloof te hechten aan zijn verklaringen dienaangaande.

Verder voert verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de voormelde, inzake de reeds eerder door hem neergelegde en in de map 'documenten' in het administratief dossier opgenomen stukken en documenten, in de bestreden beslissing opgenomen motieven. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden.

Ook het stuk dat verzoeker neerlegt door middel van een aanvullende nota is geenszins van zulke aard dat dit afbreuk kan doen aan het voorgaande. Vooreerst wordt dit stuk slechts neergelegd in de vorm van een kopie. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, ontbeert dit stuk derhalve bewijswaarde. Verder is het bevreemdend dat verzoeker heden plots op de proppen komt met dergelijk stuk, dat zou dateren uit 2016. In het verzoekschrift hield verzoeker immers nog stellig voor dat het voor hem praktisch niet mogelijk was om met betrekking tot het werk van zijn vader bijkomende documenten te

verzamelen, en dit omdat na de machtsovername door de taliban al deze documenten zouden zijn verbrand. Bovendien dient te worden vastgesteld dat dit document een stuk betreft dat geen enkele garantie biedt inzake zijn authenticiteit, waarvan de herkomst niet kan worden nagegaan en dat in wezen door eenieder met een computer, om het even waar en om het even wanneer kan zijn aangemaakt. Verder blijkt uit de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerlei documenten zoals het heden neergelegde stuk en dat dergelijke documenten daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling konden worden verkregen. Voorts kan zulk document hoogstens een ondersteunende bewijswaarde hebben, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich kan het echter niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van een relaas te herstellen.

Wanneer verzoeker werd bevraagd over de aanwezigheid van de taliban en gevechten in zijn regio, legde verzoeker voorts inconsistente, vage en niet-doorleefde verklaringen af. Zo gaf hij initieel aan dat de taliban geen aanwezigheid hadden in de regio, er volledig afwezig waren en geen invloed hadden op het dorp (administratief dossier, npo, p.5). Even later gaf hij echter aan dat er in zijn regio veel gevechten waren tussen de taliban en de overheid, dat deze gevechten zo dichtbij waren dat zij deze konden zien vanuit hun woning en dat er bij deze gevechten soms kogels en raketten insloegen in het dorp. Wanneer hierover werd doorgevraagd en wanneer verzoeker gevraagd werd om aan te geven hoe vaak dit gebeurde, ontweek verzoeker bovendien de vraag. Nadat deze vraag nogmaals werd gesteld, verviel hij verder in uiterst vage verklaringen en kwam hij niet verder dan aan te geven dat dit gebeurde na een lange periode (*ibid.*, p.6). Bovendien is het gelet op verzoekers verklaringen en het risico dat deze gedragingen met zich brachten niet aannemelijk dat verzoeker en zijn familieleden wanneer er in de buurt gevochten werd steeds naar buiten gingen om de gevechten te bekijken en dat verzoeker daarbij zelfs aangaf dat zij dit als een spel beschouwden (*ibid.*, p.6).

Verzoeker legde daarenboven tegenstrijdige verklaringen af omtrent het ogenblik waarop hij zijn land van herkomst zou hebben verlaten en omtrent zijn reisweg naar België. In de fiche NBMV gaf hij aan dat hij zijn land van herkomst ongeveer zes maanden eerder had verlaten (administratief dossier, fiche NBMV). Bij de DVZ beweerde hij echter dat hij zijn land verliet 7,5 tot 8 maanden voor zijn aankomst in België (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.10). Bovendien beweerde verzoeker in de fiche NBMV dat hij gedurende zijn reis ongeveer twee maanden in een kamp in Servië had verbleven (administratief dossier, fiche NBMV). Bij de DVZ gaf hij echter aan dat hij aldaar slechts 15 dagen had verbleven (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.34). Dat verzoeker in dit kader bovendien niet bleek te kunnen aangeven hoeveel er voor zijn reis werd betaald en wie de smokkelaar was, doet nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn gezegden (*ibid.*, nr.33).

Ondanks dat verzoeker gedurende zijn reis ongeveer twee maanden in Turkije verbleef, door Griekenland en (Noord-)Macedonië reisde, geruime tijd in Servië was, verschillende dagen in Bosnië vertoefde en nadien nog door Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk reisde, diende verzoeker daarenboven in geen van voormelde landen een verzoek om internationale bescherming in (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.23, 33-34; fiche NBMV). De algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wordt aldus eveneens ondermijnd door verzoekers houding en gedragingen nadat hij zijn land van herkomst verliet. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in een veilig land of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliel dit te doen en na zijn vertrek uit zijn land van herkomst dermate lang talmde alvorens zulk verzoek uiteindelijk in te dienen in België, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijner hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Ondanks dat verzoeker vanuit België nog in contact stond met zijn vader, bleek verzoeker daarenboven niet te weten wat zijn vader doet of waar deze vertoeft wanneer hij niet thuis is (administratief dossier, npo, p.15-16).

De voormelde vaststellingen vormen in het licht van het voorgaande een ernstige, negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Voor het overige blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoeker nauwelijks of niet werd bevraagd inzake verscheidene van de hoger aangehaalde, ter beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming en het onderhavige verzoek om internationale bescherming nochtans cruciale en elementaire elementen en dat hij vage, ontoereikende en niet te verifiëren verklaringen aflegde op de weinige momenten waarop hierover wel werd doorgevraagd.

Zo dient te worden vastgesteld dat aan verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud nagenoeg geen vragen werden gesteld over de ligging, de geografie en/of het uitzicht van zijn dorp, over markante of bekende plaatsen in of nabij dit dorp, over de omgeving van dit dorp, over het landschap en de regio daarrond en over het land waarvan hij stelt afkomstig te zijn. Ook over zijn scholing, legde verzoeker, nog daargelaten de hoger vastgestelde tegenstrijdigheden dienaangaande, vage verklaringen af (administratief dossier, npo, p.6-7). Hierover werd niet doorgevraagd. Verder legde verzoeker uiterst vage verklaringen af wanneer hij werd bevraagd omtrent zijn dagelijkse leven. In dit kader vergenoegde hij zich er immers toe aan te geven dat hij maar wat rondliep in of rond het huis. Daarnaast gaf hij slechts aan dat er een rivier was beneden bij hun huis, dat zij naar daar gingen om de planten te irrigeren en dat zij ook druiven hadden (*ibid.*, p.7). Hierover werden vervolgens aan verzoeker geen verdere vragen gesteld. Voor de rest werden aan verzoeker nauwelijks of geen vragen gesteld aan de hand waarvan het mogelijk is een beter zicht te krijgen op zijn (regio van) herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen.

Gelet op het voorgaande, is het op grond van de inhoud van de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers reële regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen.

De documenten die verzoeker benevens de reeds hoger besproken stukken en documenten neerlegde, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, doen aan het voorgaande geen afbreuk. Deze stukken worden, net als de werkdocumenten van verzoekers vader, immers slechts neergelegd in de vorm van kopieën. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, kan hieraan geen bewijswaarde worden gehecht. Daarenboven kan in dit kader worden herhaald dat uit de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier blijkt dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerlei documenten zoals deze stukken en dat dergelijke documenten daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling konden worden verkregen.

Gezien het de Raad te dezen ontbreekt aan de nodige onderzoeksbevoegdheid, ontbreekt het de Raad bijgevolg aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

## OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

### **Artikel 1**

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 juni 2023 wordt vernietigd.

### **Artikel 2**

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT